

Den eneste Anordning vedkommende Skatter og Afgifter, som i Henhold til Bemyndigelsen er udgivet, er Anordningen af 29de December 1862 om Forandring af nogle Skatter og Afgifter paa St. Croix.

Ved denne Anordnings § 1 er der foretaget en Forandring vedkommende Toldafgifterne paa Indførselen fra Moderlandet, hvorved er calculeret en fremtidig Meerindtægt af disse af cirka \$ 11,000 for Finantsaaret 1863—64 og af cirka \$ 19,300 aarlig fra 1ste April 1864 at regne. Baseret paa forstaaente Forøgelse af cirka \$ 11,000 med Fradrag af \$ 500, hvormed Udgifterne til Toldvæsenet antages at maatte forøges, altsaa paa en Forøgelse af \$ 10,500 aarlig, er der ved Anordningens §§ 2, 3 og 4 iværksat en tilsvarende Nedsættelse med Omregulering af Grund- og Bygningskatterne paa St. Croix til Statskassen, der ere fundne at være de, der for Tiden tyngede meest paa Eiendommene paa St. Croix. Ved disse Bestemmelser er man gaaet ud fra den Forudsætning, at uagtet Nedsættelsen kun kunde skee i Skatterne til Statskassen, maatte den retfærdig skee saaledes, at Løttelsen iværksættes i Forhold til Storrelsen af de directe Skatter baade til Staten og Kommunen, som hvilede paa Eiendommene, idet disse efter deres forskjellige Beskaffenhed ikke vare beskattede efter det samme Forhold til Landkassen som til Statskassen. Efter de i saa Henseende af GouVERNEMENTET for de dansk-vestindiske Besiddelser foretagne Beregninger fandtes Skatterne til Statskassen og Landkassen at kunne anslaaes at hvile:

A, paa Byeiendomme med et samlet Beløb af \$ 11,833;
 B, paa Jorder i Sukkerdyrkning med et samlet Beløb af \$ 19,966 og
 C, paa Jorder i Græsgang med et samlet Beløb af \$ 8,969;
 altsaa en samlet Byrde i directe Skatter af \$ 40,768.

Idet det endvidere forudsattes, at ingen af de anførte 3 Klasser af Eiendomme kunde anses i mærkelig Grad overbebyrdet fremfor den anden, er Nedsættelsen med det ovenmeldte Beløb af

\$ 10,500 beregnet efter det ligefremme Forhold til nysmeldte Beløb, saaledes at Skatterne til Statskassen paa Klassen A nedsættes med \$ 3,048 (fra \$ 7,720 til \$ 4,672), paa Klassen B med \$ 5,142 (fra \$ 11,752 til \$ 6,610) og paa Klassen C med \$ 2,310 (fra \$ 6,120 til \$ 3,810).

Med Hensyn til Omreguleringen af de directe Skatter til Statskassen i Forbindelse hermed indenfor den anførte Grændse er i Anordningens § 2 den ved Forordningen af 1ste October 1802 foreskrevne Bygningsafgift af 2 Cents pr. Qvadratalen af Grundfladen af hver Etage af Bygninger, som ikke henhøre til egentlig Plantagebrift, forandret saaledes, at der tages noget Hensyn til den virkelige Fordeel, Bygningerne efter deres Beskaffenhed, Beliggenhed og øvrige Omstændigheder kunne antages at afkaste, ved for en større Deel at forandre denne Arealstat til en Procentafgift af den virkelige eller anslaaede Leieindtægt af Eiendommen. Den efter § 2 vedblivende Arealstat af $\frac{4}{5}$ Cents pr. Qvadratalen anslaaes at ville indbringe \$ 3,088, og den fastsatte 2 pCt. Afgift af Leie \$ 1,583, tilsammen den nedsatte Afgift af Klassen A \$ 4,671. I Anordningens § 3 er den i Forordningen af 1ste October 1802 foreskrevne Grundstat og Grundafgift af Jorder i Sukkerdyrkning til Statskassen, til Beløb tilsammen 64 Cents pr. Acre, nedsat og omreguleret saaledes, at en samlet aarlig Afgift beregnes til 36 Cents pr. Acre i Sukkerdyrkning, men at den herved udfundne Totalindtægt af denne Stat ikke opkræves pr. Acre, men fordeles paa samtlige Plantager efter Forholdet af deres virkelige Production, dog at ingen Plantage kommer til at svare høiere Afgift end efter de tidligere gjældende Bestemmelser, altsaa end 64 Cents pr. Acre. Denne Stat er anslaaet at ville indbringe af Klassen B \$ 6,610. I Anordningens § 4 endelig er den ved Forordning af 1ste October 1802 foreskrevne Grundstat af det Land, som ikke er anvendt eller udlagt til Sukkerdyrkning, ligefrem nedsat fra $21\frac{1}{2}$ Cents til $13\frac{1}{2}$ Cents pr. Acre, hvorefter denne Stat paa Klassen C er anslaaet at ville indbringe \$ 3,810. Vel kunde der være